

IONI · LISTI

LETO III.

LISTI DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRATI MESEČNO

ŠTEV. 22

Tekoči račun pri Poštnem čekovnem uradu v Ljubljani, številka 10.644. Naročnina četrletno din 9.—, polletno din 16.—, celoletno din 30.—.

Razočarani Mars

Mars: „Nesramnost! Tu so opravili delo kar brez mene!“

Prilodnja številka izide dne 1. decembra 1940.

Cenjenim zaostankarjem!

Še dve številki »Totega lista« in spet zaključimo en letnik. Doslej smo vozili srečno, upajmo, da bo šlo tudi v bodoče vse v redu.

Prav ponižno prosimo vse cenjene naročnike, ki so še v zaostanku z naročnino, naj do konca tega leta uredijo »tote« račune. Položnice jim dostavimo tekom tega meseca. Svojim cenjenim bralcem pripravljamo namreč za novo leto prijetno presenečenje, ki pa je v tesni povezanosti z našim čekovnim računom. Če že ne bo baš rejen, če bo vsaj »dobro zgedal«, pa bomo tvegali podvig, ki bo brez dvoma vsem cenjenim bralcem všeč.

V tem znamenju — v znamenju urejenih računov — ne bomo omagali!

UREDNIŠTVO IN UPRAVA.

BALKANCEM

Dar za dnem ste se režali, da ne upam priti k vam, zdaj korajžo sem pokazal in pri vas imel ham-ham...

Ravnatelj vojne vlire: Mars.

INTERVJU

Repertoar: »In kaj ste storili, da ste dosegli to starost?«

Stara mamica: »Počakala sem.«

LEKARNA »AGONIJA«

opozarja prijatelje dolgega življenja pred novimi nevarnimi jedmi. Glede strupenih gob se zdaj ni treba bati nobenih nevarnosti več, pač pa je treba velike opreznosti pred najfinejšimi želodčnimi specialitetami, ki lahko človeka možgansko in svetovno-nazorsko omamijo.

Kdor želi obvarovati svoj želodec, naj se obrne naravnost na lekarno po podrobnejša navodila ali pa na uredništva nekaterih slovenskih dnevnikov.

K ZOBOZDRAVNIKU

»Čemu se smeješ?«

»Pravkar prihajam od zobozdravnika.«

»Se je zato treba smejati?«

»Seveda, ker ga ni bilo doma.«

MUHA IN SLON.

Janezek: »Teta, napravi iz te muhe slona!«

Teta: »Tega pa ne znam!«

Janezek: »Saj je rekel ata, da narediš iz vsake muhe slona!«

OBVESTILO

Mati Zemlja še ne bo tako hitro zdrava. Komaj smo ozdravili nekaj njenih bolezni, že so se pojavile potrebe po novih krvavih operacijah. Upamo pa, da bo ostala pri življenju. Kaj več v naslednjih poročilih.

Zveza kirurgov iz vsemirja.

Ameriški prvak

Roosevelt: »Kdo bi si mislil, da moja Demokracija še tako dobro teče!«

VODNA PROGA CARIGRAD—BURGAS

je zdaj še edina zveza med Evropo in Malo Azijo. Tako je po volji boga Marsa naloženo Sovjetom, da združujejo kontinente. Ni še točno dognано, ali so kontinenti, potniki in sovjeti s tem tudi — kontent.

AMERIKANCI

so kljub volitvam svojega predsednika imeli toliko časa, da so utegnili spet predstavljati meje. Če bi se vse na svetu tako lahko prestavilo kakor ameriške meje, potem bi že zdavnaj stalo vse na pravem mestu. Tako se pa zdi, da bodo ravno Amerikanci šele začeli postavljati vse na glavo. Prav za prav bodo samo pomagali.

Ali že veste?

— Da je dala Marija Terezija pregnati na Hudičeve otoke 12 tisoč komarjev?

— Da so uvedli v neki državi nov oddelek vojske in sicer »Protigramofonsko pešadijo«?

— Da je prva nagrada na letošnji največji škotski tomboli najnovejši zemljevid Evrope?

— Da se je vlekla tridesetletna vojna natančno 29 let in dvanajst mesecev?

— Da bo današnja prej končana?

— Da zemlje še dolgo ne bodo po 2 dinarja?

— Da kanalizacija nima nikake zveze z bitko za Kanal?

— Da bo Roosevelt prav gotovo še tri leta prezident Amerike, če ne bo preje umrl?

— Da je Janezek vprašal, če je kaviar ptič, ker je priletel iz Moskve?

— Da se na Balkanu Balkancev ne da kar tako poraziti — v nogometu?

— Da krojači vsepovsod štrajkajo, da so pa škarje še vsepovsod v polni veljavi?

POTRES V ROMUNIJI

je bojda nekaterim vrelcem petroleja spremenil tok. Če bi ves petrolej požrla zemlja, bi morda spet zavladal na zemeljski obli angel miru. To pa ni verjetno, verjetnejše je, da bo petrolej na kakem drugem delu tega planeta udaril na plan. Bog naj daj, da bi si izbral nas...

DUHOVITO

A: »Kako je pravzaprav to, da imajo kapucini brade, frančiškani pa ne?«

B: »Mislim, da je temu vzrok to, da se prvi ne brijejo, drugi pa.«

A: »Od tega je vsekakor mnogo odvisno!«

Vpliv Slovencev na svetovno zdravilstvo

Cetudi imajo drugod znamenite padarje, pri nas kljub temu nismo brez njih. Večina našega naroda se pa požvižga na preveliko učenost, ker enostavno nima denarja za doktorje. To koristi našemu narodnemu gospodarstvu, ker imamo s tem dovolj zdravstva za izvoz. Kako naj bi to natanko razložil? Ako bi razna naša zdravilišča in kopalnišča, okrevališča in tudi vsa zelišča uporabljali samo Slovenci, potem bi zadovoljili zgolj lastne potrebe. To je pa premalo. Pri vsaki stvari je treba nekaj profita, sicer se ne splača. In tako profitiramo tudi z našimi zdravilišči in zelišči, saj jih obiskujejo in zauživajo tako rekoč vsi narodi sveta, oziroma njihovi romarji, ki se potrudijo leto za letom v naše kraje. Bled in Rogaska Slatina sta bolj znana kraja kakor svetovne prestolice. Kako naj to prav pomen? Danes sta bolj zaželjena kakor tiste prestolice, ki jih obiskujejo jekleni ptički in jim žvižgajo mrtvaške koračnice. Ako pri tem ostane, bo naš pomen v svetu, hočem reči pomen naših zdravilišč še bolj zrasel na ugledu. To bo pa vrglo premnoge koristi. Večje kakor če bi odkrili v vsaki občini po en zlat rudnik. Zlato bi mi izvažali, tako bomo pa izvažali zdravje in uvažali zlato. Izvozili ga bomo samo toliko, kolikor bo potrebno, namreč v našo in splošno človeško korist, da svoj vpliv na zdravilstvo čim bolj razširimo. To nam pa ne bo težko. Do Banja Luke smo že prodri. Dolj smatrajo vsakega Slovenca za milijonaria. Mi ne gradimo dolj samo nebotičnikov, temveč tudi skrbimo za splošni zdravstveni napredek. In za visoke cene. V Banja Luki imajo turško kopalnišče Zgornji Seher. Zanj se je pozanimal neki Slovenec. Lasnik kopalnišča mu ga je ponudil za poldrug milijon. Ker je pač vprašal zanj Slovenec. Kopalnišče sicer ni toliko vredno. Bo pa še več, ko pride v slovenske roke. Potem ga moderniziramo. Za njim pridejo na vrsto vsa turška kopalnišča in zdravilišča v Evropi in v Aziji. Naš sloves se bo razširil in modernizirali bomo vse svetovno zdravstvo. Čez tisoč let bodo pa državljani združenih kontinentalnih republik v zgodovinskih knjigah s spoštovanjem čitali, da smo v najhujših časih rešili svetu zdravje in s tem obstanek človeštva.

AMERIŠKA DEMOKRACIJA

Demokracija USA se je spet izkazala: v poslansko zbornico pride en zastopnik delavcev.

PROTISLOVJE

V blaznici ponoči nekdo z vso silo pozvoni pri vratarju. Vrtar odpre okno: »Ali je kdo spodaj?«

»Da, jaz sem zblaznel, zato vas prosim, da me sprejmete!«

»Človek božji, zdaj ponoči? Menda se vam je zmešalo!«

Diogenes in Mars v Grčiji

Mars: »Kaj pa iščeš, stara sablja?«

Diogenes: »Angela miru; po vsej Grčiji ga iščem, pa ga ni najti.«

Vozijo se...

Vozijo se avijoni,
eni semkaj, drugi tja,
res velika je zadrega,
hej, nad glavo ropota.

Vozijo se kaminjoni,
eni semkaj, drugi tja,
z njimi tanki in kanoni,
hej, po zemlji ropota.

Vozijo se grešne duše,
ene semkaj, druge tja,
kdor na večnost se pripravlja,
mu pri srcu ropota.

TAN — — —

Tanger mnoge zdaj tangira,
tango se še vedno pleše,
tanki modna so manira,
tancajo, da vse se trese...

V OKTOBRU SMO DOBILI SNEG

Mnogim se je zdelo prezgodaj. Potem smo spet dobili dež. Mnogim je bil odveč. Elija je pa že vedel, zakaj nas je obdaroval. Hotel je namreč dokazati, da ni mož stare vere, ampak junak našega časa. Na vsak način hoče korakati z moderno dobo, zato rad pokaže, da je tudi on založen z vsemi padavinami. Tudi pri njem je velika nadprodukcija. Toda on lahko odpošlje svoje blago na naš planet kadar se mu zljubi. Zato je na boljšem od naših pozemskih liferantov in špekulantov.

V Medvodah in Kranju

je vzbudila novica, da se je v Ameriki zrušil tretji največji most na svetu, mnogo strokovnjaškega razpravljanja in še več resničnega sočustvovanja. Porušeni most so šele letos zgradili za 6 milijonov dolarjev, zato je vznemirjenje v Kranju in Medvodah tem bolj umljivo. Iz Medvod so poslali v Ameriko ta-le kablogram:

»izražamo globoko sožalje vas razumemo sami že imeli most čez soro v sori«

Iz Kranja je pa odplaval po zraku radiogram:

»Z vsemi srci smo z Vami! Z žepi pa ne moremo biti, ker zbiramo za naš most in Vas prosimo, da boste o pravem času tudi Vi z vsemi srci z nami! Prosim Vas, da nam sporočite, če je Vaša reka tako globoka in široka kakor je naša Kokra, prosimo Vas, da nam odstopite vse svoje sedanje izkušnje. Z vsemi srci smo z Vami!«

PO PRAVICI JE POVEDAL

Gospa: »Ali Vas ni sram? Tako mlad mož, pa že berači. Kaj bo neki iz Vas, ko se postarate?« Berač: »Star berač!«

Žmitek (razkačen): »Ta človek je največji norec na svetu.«

Žena (pomirljivo): »Šimen, Šimen, na sebe pozabljaš.«

PREVIDNOST — MATI MODROSTI

Sinko: »Mamica, poglej! Aero-planček!«

Skrbna mamica: »Že dobro, že dobro, za vsak slučaj pa pojdiva rajši v klet.«

D. Goflja:

Komu to mar?

Da na milijone je zidin dandanes kup le — razvalin, mesto palač, gradov in hiš da pogorišča le dobiš —

Komu to mar?

Brezbroj očetov, mož, sinov, da so negibni sred grobov, ko bi bili lahko doma otrok redniki in ženà —

Komu to mar?

Nevtralca, ki je miren ves, da že zadene vojni bes, da treba zanj je katakomb, da ne postane žrtev bomb —

Komu to mar?

Da z ladjo šest milijonov kil je cukra top ugonobil, ko se pri nas za kup otrok dobi le cukra bori obrok —

Komu to mar?

Uradnik danes, da berač zakrpanih samo je hlač, kako v dolgovi drvi prepad ta šolani proletarijat —

Komu to mar?

Da delavec je čisto suh, ker mu je luksuz ljudski kruh, ker tisti, ki mu kruh dele z obrati se na jug selé —
Komu to mar?

Da res trebušni milijonar si kupi vse za svoj denar, ko drugi, ki tak srečnik ni, še za denar nič ne dobi —
Komu to mar?

Da mali človek le trpi grozote vse sedanjih dni, ko vsak petičen se gospod počuti dobro vsepovsod —
Komu to mar?

Da še povrh posledice uničujoče vojne te občutil revež bo samo, ki žrtvoval je vse za njo —
Komu to mar?

A če nekoč zbog teh reči kot kamen človek otopi, da cilj mu žitja bo le — kruh, za vse ostalo pa bo gluh —
— Komu to mar!?!

Agencija „Banja Luka“

sporoča to-le: Prihod Slovencev v naše mesto ne poživlja samo trgovin in gostilen, temveč tudi notarsko in hišno-mešetarsko delovanje. Razen tega se pozna celo pri spreminjanju zunanega lica našega mesta. Banja Luka je že skoraj sredi Balkana in ima zato svojevrstno arhitekturo, ki ji dajejo posebno obeležje turške hiše. Slovenci kupujejo te hiše in jih prenavljajo. Posebnost je pa v tem, da so vsa okna predelanih hiš zadelali z močnim železjem. Tako nastajajo slovenska oporišča. V hišah bo spravljen marsikaka znamenitost,

morda celo dragocenost, sicer bi ne bilo treba vdolovati v okna železne mreže. Kolikor smo lahko izvedeli, bo ena hiša priporočena v varstvo Svetega Lenarta, druga pa v Svetega Andreja.

PETROLEJSKA STRATEGIJA

Nekdaj cesar bil je mož, ki so ga branili, zdaj cesarja so ljudje skoraj pozabili.

Zdaj je petrolej gospod, ki ga vse spoštuje, zdaj za petrolej se svet krega in vojskuje.

Pozori

Literarni krožek in literarna zadruga »Liter vina«, priporočata svoje novoizdane knjige:

William Klípege: »200 ljudi na samotnem otoku ali enotni kruh.« Socialni roman. Iz angleščine prevedel Janko Kuster. Vezana 45 din, broširana 30 din.

Ungar Bogomir: »Jaz in čik« — opisovanje nerazdružljive enote dveh elementov. Vezana 75 din, broširana 60 din.

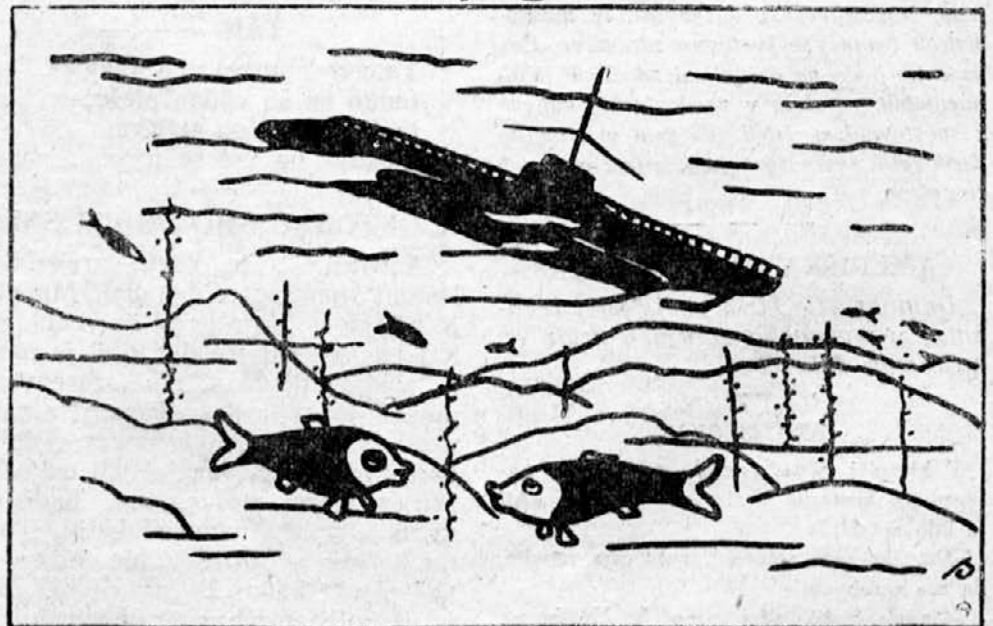
Fugina Dušan: »Roke kvišku ali revolver v zastavljalnici.« Napet roman iz življenja slovenskega kmeta. Vezana 45 din. Nečlani 80 din.

Stepančič Zlatko: »Kako sem napravil prvih šest korakov.« Pisatelj opisuje navdušenje, ki je nastalo pri tem podvigu. V usnje vezana 120 din, nečlani 150 din.

Sramežljivec Vlado: »Ljubezen v džungli«, roman divjih strasti. (Razprodano! Nova naklada v tisku).

Pahič Stane: »Zločin, ali kako sem žogo v posvetovalnico nosil.« Potopis, v katerem se pisatelj grenkobno samospoznava. Vezana 75 din, nevezana 55 din.

Po svoje gledano

Riba v morju: »Poglejte, soseda, ljudje v konzervi.«

— Letošnja jesen je še kar nekam lepa in hladna, čeprav je ob naši južni meji grdo in hudo vroče...

— Snega je bilo zapadlo kar dosti, a ko je uvidel, da ni napravil nič dobrega, (v Mariboru ni mogel zaposliti niti brezposelnih!), je skopnel. Ko ni bilo uvidevnosti pri ljudeh, je bila pač pri — snegu... Tako nihče ne more reči, da danes ni uvidevnosti...

Fižol je pa že po din 7.— liter. Torej vsestranska draginja. Kmalu ne bo več mogoče ljudem niti napihovati se...

— »Jutro« je lepo opisalo, kako je na deželi neka podlasica spravila s sveta celo armado podgan, ki se niso bile več plašile ne mačk, ne ljudi. Prebivalci Smetanove ulice prosijo zdaj pristojno oblast, da premesti omenjeno podlasico v njihov rajon...

— Pevske tekme so bile doslej le monopol ljubljanske opere. Poslednji čas pa jih uprizarjajo nekateri somoščani kar sredi nočnega miru po ulicah. Ker so zelo muzikalni, naj jih tudi zašijejo po — notah...

— Zdaj se šele izkazuje, da se imenuje Frankopanova ulica le radi simbola »Frankopanova«: Kdo je bil Frankopan? — Mučenik! Kdo so prebivalci Frankopanske ulice? — Mučeniki! In to bodo tudi ostali, dokler ne bo železniški prehod postal — prehodni...

— Letošnje leto je vino kislo in drago. Tako se je zgodilo, da je letošnje vino najboljša reklama za — pivo...

— Mariborski kulturni delavec (zato ni preveč rejen!) Cibic je ujel Abrahama. Oziroma Abraham je njega ujel. Pa mu ne bo mogel do živega, saj je Cibic cel mož in skozinško in vedno Cibic, če ga prebereš od spredaj ali od zadaj...!

— Martinova gos je bila letos bolj klavna. Martinov je bilo sicer dovolj, toda — gosi je bilo bolj malo.

— Odvetniku dr. Komavliju je članke »Smrtne roke« poslal ljubeznivo pismo, v katerem ga je postavil pred še bolj ljubeznivo izbiro: ali mu pošlje deset tisoč dinarjev, ali pa — ga ustrelj. Dr. Komavli je znan kot zelo varčen mož in tako so ga nekateri mariborski odvetniki videli že — mrtvega, misleč, da mu je več din 10.000 kot življenje, ki dandanes tako nič ne pomeni. (Da ne bi

kdo mislil, da so na tihem računali že na njegovo vakantno advokaturro!)

— Nekdo se je peš vrnil iz Beograda v Maribor in je prišel celo do Dupleka. Koliko aktov roma isto pot, ne peš, temveč po železnici, a dosepe mnogo pozneje...

— Mestno kopališče dokazuje svoj orientalski milje sicer le s svojim slogom, ni pa zato neobhodno potrebno, da je vrh tega še tako nesnažno. To je očitno pretiravanje orientalnega sloga.

— S »Koncem poti« je mariborski gledališki naraščaj uspešno prestal svoj ognjeni krst na odru. Želimo mu, da ta »Konec poti« v njegovi karieri ne bo — konec poti, temveč šele njen — začetek...

Restavracija mariborske Grajske kleti

V kratkem bodo odprli na novo restavrirano Grajsko klet, ki jo je restavriral g. prof. Stern iz Ljubljane. Kdo bo novo restavracijo prevzel, še ni znano. Znano pa je, da se je večina dosedanjih restavraterjev v tej restavraciji slabo odrezalo. Edi-

ni restavrater, ki je pri tej restavraciji kaj zaslužil, je menda g. profesor Stern. Zato menimo, da bi jo izročili kar njemu. Bati se je le, da bi domači umetniki bili proti, ker bi g. profesor utegnil mimogrede še kakoga gosta — natarbati.

STRTO SRCE

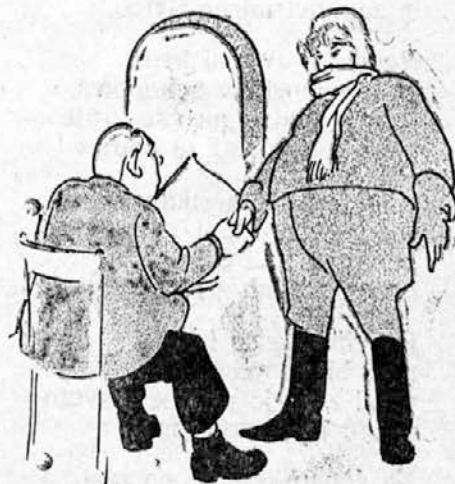
»Poglejte, tale gospodična je mojemu nečaku strla srce.«

»Kaj, ali ga je zavrnila?«

»Narobe, dva dni potem ko je razdril zaroko, je podedovala milijon.«

Mariborska senzacija

V razgretih glavah Mariborčanov je tekom zadnjih dni odšlo za zamrznjena okna nebroj ljudi. Nekateri pa so izvršili v najbolj čudnih okoliščinah kar — samomor.

Prvi pogrešanec: »Na zdravje! Sem slišal, da že par dni sedite?«

Drugi pogrešanec: »Tako! Jaz pa sem slišal, da ste se vi včeraj ustrelili.«

IZ ŠPORTNEGA SVETA.

Da se dokončno preizkusi moč našega stanu, smo v svrhu dviganja stanovske zavesti sklenili vso aktivno pekovo gardo in vse prijatelje pekovske umetnosti organizirati na vseh poljih. Do zdaj smo se udeleževali časnikarsko in sodnijsko, zdaj se bomo pa še športno in ustanovljamo:

za pekovske mojstre — S. K. Hlebec,

za pekovske pomočnike — S. K. Lopar,

za pekovske vajence — S. K. kifelj,

za pekovske kibice — S. K. Zemlja.

NAZNANILO

Podpisani Janez Picek se vsem cenjenim odjemalkam in odjemalcem iskreno zahvaljujem za izkazano zupanje ter naznanjam, da jim na žalost kokoši in petelinov zaradi tehničnih zaprek ne bom mogel več dobavljati. Vaščani so namreč postali oprezni in dobili smo novega orožniškega komandirja. Če pa se bodo razmere zopet spremenile, bom vsakor upošteval dosedanje odjemalce in prvenstveno dal njim prednost. Z odličnim spoštovanjem

Janez Picek, Kurje brdo.

OČITKI VESTI

»Zlomka, saj v kavarni vendar nisva poravnala računa?«

»Škoda, da sva tako malo pojedla...«

Popevka o pisanih krajih In položajih

Turek budno je na straži,
Grk prižgal je plamenico,
sneg pobelil je Karpate
in zapadel mirno Švico.

Nemec z avijoni kroži,
Brit mu pridno sekundira,
Rus previdno na vse kraje
vsak dan sproti se ozira.

Čaka zdaj Amerikanec,
kaj bo prezident naredil,
Indokina tudi čaka,
kdo si trebuh z njo bo zredil.

Pravijo, da so Kitajci
pridobili nove zmage,
dosti zdaj je po vsem svetu
drage in krvave zgage.

Na Japonskem so po rasi
vsi do zadnjega rumeni,
na politiko in sablje
kot povsod drugod učeni.

Zmagovalci mi smo v športu,
nam ne padajo še glave,
še sodniki kaj pogosto
rešijo si buče zdrave.

Vsi, ki radi se borijo,
naj bi nogomet igrali,
kljub porazu ali zmagi
pri življenju bi ostali.

MED UČENCI.

»Včeraj mi je dal stric dinar in sem si kupil zanj cigarete. A komaj sem vtaknil prvo v usta, je prišel papa...

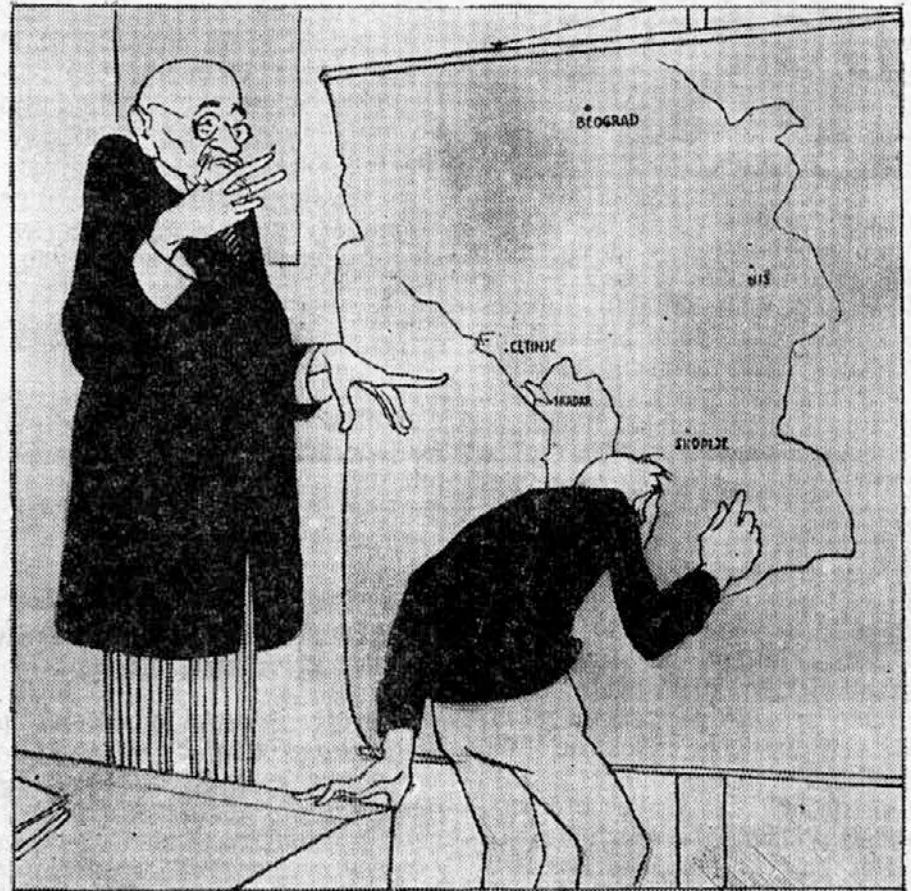
»In te je naklestil?«

»Ne — vzel mi je cigarete in jih sam pokadil.«

EVIDENČNE TABLICE

Kolega Žane se poteguje za to, da bi za dekleta oziroma gospodične uvedli evidenčne številke, kot jih imajo kolesa, avtomobili itd. Gotovo je to čudna želja in boste vsekakor vprašali, kako je prišel do take ideje in v kako korist bi bila vesoljnemu človeštvu. Vsa zadeva pa je takšna: Žane je srečal deklico, lepo deklico, ki je po godu njegovemu srcu in to tako zelo, da se je zaljubil, kot se zna samo on, čeprav je takrat, ko je dobil prvič v življenju odklonitev (poskušal je prvič), sklenil, da ne bo nobene več pogledal. — Nesrečnež pa ima smolo. Ta deklica ni edinka, ampak ima sestro ter je ena sestra drugi tako podobna, da se niti sami med seboj ne ločita. Kako bi še le Žane točno vedel, katera je njegovemu srcu kraljica. Torej bi vsa zamotana reč bila z uvedbo evidenčnih tablic razvozljana in bi si Žane zapomnil številko, osvobodil bi se dušo morečih dvomov, domovina bi bila rešena, država bi si pobirala takse, Žane pa bi bil srečen...

MED ZEMLJEPISNO JURO

Profesor: »O geografiji nimate pojma. Dal vam bom nezadostno. In kakšen poklic bi si vi radi v življenju izbrali?«

Dijak: »Pilot bom postal.«

ČE TELETA KOLJEJO

Oče: »Ker teleta ne moremo prodati, ga bomo jutri kar doma zaklali.« Ko mali Jurček to čuje, se začne na vso moč jokati. »Zakaj se dereš?« ga vpraša oče. »Gospod učitelj so rekli, da sem jaz tele!« je izjecljal Jurček.

OPRAVIČILO

»Kako ste si upali trditi, da sem podoben nosorogu!«

»Oprostite, zmotil sem se! Zamenjal sem vas z nekim gospodom, ki vam je čisto podoban.«

RAZGOVOR MED SOSEDAMA

Prva: »Včasih sem mnogo igrala klavir. Odkar imam pa otroke, mi za klavir ne ostane nič časa!«

Druga: »Da, otroci so res pravi božji blagoslov.«

UBOGI OČE

Stražnik: »Zakaj jočeš mali?«

»Izgubil sem očeta.«

»A zdaj ne znaš pota domov?«

»Jaz že, toda kako pride domov oče?«

PODJETNOST

A: »Tam gre gospod ravnatelj Črešnja. To ti je podjeten mož. Preden je začel, ni imel ničesar!«

B: »In zdaj?«

A: »Zdaj pa ima 500 tisoč dinarjev dolga.«

OLAJŠEVALNA OKOLŠČINA

Sodnik: »Ukradli ste torej ducat robcev? Ali lahko navedete kaj v svojo obrambo?«

Tat: »Da, imel sem nahod!«

Mali oglasi

Na vlaku Maribor—Ljubljana - pravijo - sem izgubil svoj dober glas. Poštenega najditelja prosim, da mi ga vrne. S. R., Grajski trg.

Sobo iščem za svojega zaročenca. Pogoji: bližina meščanske šole, v hiši ne sme biti žensk, ki bi bile mlajše od 50 let, strogo nadzorstvo, vhod ne sme biti separiran, dobra peč.

Vse vrste denarja kupujem po vrednosti njegove kovine. V poštev pride star, posebno pa še sedaj veljaven denar. Ponudbe na upravo: »Najvišje dnevne cene — numizmatikus.«

Opozorilo! Podpisani lastnik slaščičarne »Nektar« opozarjam vse prizadete, da bom postopal proti njim sodnijsko, če bodo še naprej razširjali vesti, da imam skrito zalogo sladkorja. Res je namreč, da delam le s saharinom. Janez Smetana, l. r.

Prodaj nekaj tkalnih in predilnih strojev. Ponudbe pod značko »Staro železo.«

V PRODAJALNI ČEVLJEV

A: »Čevlji so mi preozki, ne, ne bom jih vzela, ker me tiščijo.«

Prodajalka: »Bodite brez skrbi! Boste videli, kako se bodo po nogi vlegli.«

B: »Teh čevljev ne morem vzeti, so mi preveliki.«

Prodajalka: »To prav nič ne škodi, gospa! Brž ko bo vlažno, se usnje nekoliko uskočilo.«

C: »Dobro, te čevlje vzamem; priležejo se mi kot vlitil.«

Prodajalka: »Prav gotovo vam ne bo žal, da ste jih kupili. Verjemite, pri nas kupljeni čevlji obdržijo stalno svojo obliko.«

SREČA

Književodja: »Danes je minilo točno petindvajset let, odkar pri vas delam!«

Šef: »No, vidite, kakšno srečo imate, vsaka tvrdka ne živi tako dolgo!«

PRED SODNIKOM

Sodnik: »Uro ste ukradli? Imate kako opravičilo za to dejanje?«

Obtoženec: »Seveda, gospod sodnik! Tehten razlog sem imel. Sem pod policijskim nadzorstvom in moram vedeti, kako pozno je, da zginem pravočasno domov.«

Od prleškega Škota

Po vseh cajtngah štejete no povsodik čujete, ka so Škoti pre najbolj skopi ljudje na celen sveti. Dosta toga je resen eli vseeno mojo po nekod hūdo konkurencu. Šercov stric so jihov najnevarnejši konkurent, ki jin zlo kontra dovlejo. Enok so ga celo tak pogrūntali, ka je vredno no perav, ka v Toten listi na vsetlo pride jin v slovo no čast, Škotom pa v čost ino korajžo.

Cela reč pa tak vūn zgleda. Stric van mojo veki grūnt gorice, nič duga no v šparkasi ino v žokli peneze. Dosta je čehov, ki bi rodi bili jihovi zetje, pa na žalost v hiši razvun stricove žene nega nebene ženske. Tak si Šercov stric no tetica sama virtlita no peneze vkūper sprovlata pa ne veia, za koga. V toti skrbi niti sebi ne vūpata nič prvoščiti. Ka sta resn tak skrbna no šparavna te vidli s toga, ke den van poveda; to pa je tūdi glavna štorija, s kerōj so stric Škote posekali.

Stric gledajo na to, ka mojo sploh čim meje težakov, ka jih pač vse preveč ne košta. Glih tak se jin pozimi zdi škoda, ka bi prosili mesore, ki bi te celi den pri jih jeli no večer še domu nesli klobose. Gujdeka pa je vseeno treba zaklati, pa seveda s čim mešimi stroški. Stric so van grūntali no pa grūntali te so ga le nazodje pogrūntali. K svinskim dveran sta s teticoj zavlekla dva žakla zra, te pa so tetica stopili v hlev no gujdeka porinoli prta vroton... Stric pa so ga vūni čakali no kak se je gujdek na polovino prkoza na svetlo, so hitro podrli na jega žakel z zrjon. Prase je zavečalo, zasūkalo rep no že so bili stric z nožon na jen, ga zarezali no mu spūstili nedūžno dūso. Tak, vidite, sta Šercov stric no tetica sama kolinila no si pršparala, ke bi mogla dati mesorom. Če bi tūdi vsi Škoti bili tak prefrigano skopi, bi na Škotskem mogli vsi mesori iti cugrunt...

DOBRO PRIPOROČILO

Gospodinja novi kuharici: »Ali pa res znate dobro kuhati?«

Kuharica: »Nič ne skrbite gospa! Moj ločeni mož me je še pet let po ločitvi obdržal za kuharico.«

ČE KUPUJEŠ NA OBROKE

Kupec: »Koliko stane tale obleka?«

Trgovec: »Tisoč dinarjev pri takojšnjem plačilu!«

Kupec: »In za koliko bi jo dali na obroke?«

Trgovec: »Za dva tisoč. Od tega plačate polovico takoj, ostalo pa kadarkoli!«

TUDI TRPLJENJE ZARADI PREPRIČANJA

»Vidiš ono gospo tam? Ta dama je strašno trpela zaradi svojega zmotnega prepričanja.« — »Res? Kako naj to razumem?« — »Bila je prepričana, da lahko z ного številka 40 hodi v čevljkah številka 35.«

ČUDNA OBRT

»Poglejte onega gospoda! On živi na račun napak svojih bližnjih.«

»Kako to?«

»Radirke namreč izdeluje!«

NAPAČEN NASLOV

Mlada žena pokliče po telefonu zdravnika in pravi: »Gospod doktor, pridite takoj k nam! Moj mož ima vročino, mislim da okoli 50 stopinj!« Zdravnik: »Kaj, petdeset stopinj?« Žena vsa iz sebe: »Da, petdeset, najbrž še več!« Zdravnik: »Potem pa kličite raje gasilce!«

ŠOLSKA NALOGA

Učitelj je dal učencem nalogo z naslovom: »Obisk pri mojem stricu.« Vse je utihnilo, čez nekaj minut pa Mihec že odloži zvezek. Učitelj se začudi in pogleda, potem pa bere: »Včeraj popoldne sem obiskal svojega strica, toda ker ga ni bilo doma, sem se spet vrnil domov.«

»BOLJŠI« HOTEL

Gost: »Sobo, prosim! Koliko pa stane?« Vratar: »So različne! Od 50 do 80 dinarjev za eno noč.«

Gost: »In v čem je razlika?«

Vratar: »V onih po 80 dinarjev je nastavljena past za miši.«

NOVICA

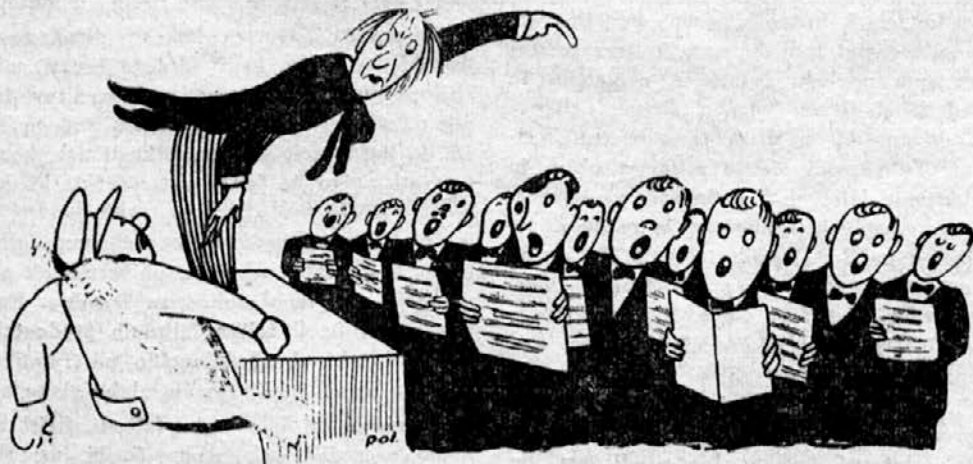
Miha: »Ali že veš, da Joža nič več ne pije?«

Jaka: »Ni mogoče! Kdaj je pa umrl?«

PROFESOR IN SLADOLED

Profesor gre s svojim nečakom mimo slaščičarne, na kateri je bilo napisano: »Prvorazredni sladoled.« — Nečak: »Stric, kupite mi sladoleda!« — Profesor: »Ah, dečko, ta sladoled ni za tebe, ti hodiš vendar že v drugi razred.«

Napačno razumel

Upravitelj: »Društvo naj se razide!«

Dirigent: »Kaj smo pa naredili?«

Upravitelj: »Ali niste čitali, da je 'Zbor' razpuščen?«

Iz podzemne železnice

*Nekdaj tu sem se vozila,
v mraku z dragim se ljubila,
zdaj čepim tu in trepečem,
vsak dan semkaj se zavlečem.*

*Časi so se spremenili,
mnogi smo se tukaj skrili,
ne zato, da bi ljubili,
da življenje bi rešili.*

*Res bojim se, da zgubila
bom življenje, preselila
se od tod tja gor v nirvano,
kjer vse pusto je, zaspano.*

Izjemno dovoljenje

Iz zanesljivega vira, ki je v prijateljskih odnošajih z gimnazijskim služiteljem, smo izvedeli, da je dijakom in dijakinjam brez posebnih dovoljenj do nadaljnjega obisk kina na Trgu Svobode dovoljen. Seveda ostane hora legalis legalna in se bodo ob vsaki kršitvi izvajale konsekvence. Priporoča pa se, da se dijakinje te izjemne odredbe ne poslužujejo brez spremstva starejše osebe, kar jim bo nedvomno v korist v pedagoškem in moralnem oziru.

BREZ RAZBURJENJA!

Vsaka razburjenost med prizadetimi starši in otroki je nepotrebna, kajti iz zanesljivih virov smo izvedeli, da so preuranjene in netočne vesti, češ da bo tudi v otroških vrtcih izvršena pregrupacija na dekliške in fantovske oddelke. Torej mirno kri in ne razburjajte si živcev. O eventualnih spremembah bomo poročali.

S STRELIŠČA

Janez strelja. Pokazivač mu po vrsti kaže same »promašaje«. Po desetem, petnajstem strelu pa mu sploh ne da več nobenega znaka. Janez se razjezi: »To pa je že višek podcenjevanja! Preje mi je lopov vsaj pokazal, da nisem nič zadel, zdaj pa mi niti tega več ne pokaže...«

POKLON

»Veš kaj Mirko, poročil bi se s tvojo sestro, pa je zame preneumna.«

»Prav imaš, tvoja žena bo morala imeti pameti za dva!«

MODERNI STRAŽNIK

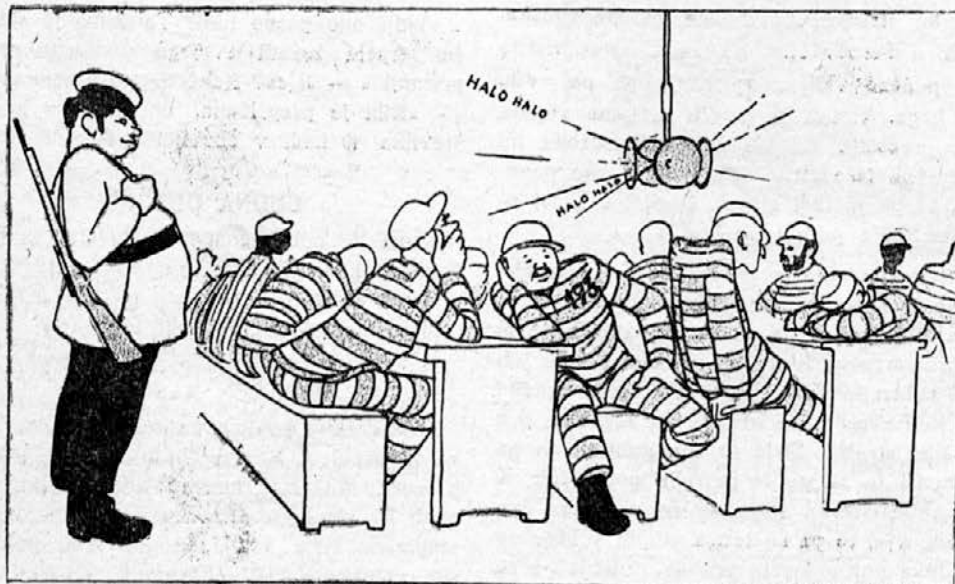
V nekem mestu je moral stražnik odpeljati nevarnega roparja v zapor. Mirno sta drug poleg drugega korakala po cesti; na lepem je pa zapihal veter in odnesel roparju klobuk z glave, da se je zakotalil daleč po cesti.

»Moj klobuk!« je vzkliknil ropar, »dovolite, da stečem za njim in ga pobereim!«

»Ej, tako pa ne bo šlo,« je modro odgovoril stražnik, »ti bi stekel in se nikoli ne vrnil. Le lepo ostani tukaj, bom že jaz skočil za njim!«

V ameriški Kaznilnici Sing-Sing

so kaznjencem na večer volitev izjemoma dovolili bdeti do 10. ure zvečer.

Kaznjencem: »Škoda, da nimamo v Ameriki večkrat volitev, tako prijetno je, če človek sem in tja lahko malo pokroka.«

Od Nogometa, Sodnikof, bolnice in drugega športa

16. XI. 1940. Šolska naloga. Danilo Goflja.

Jaz za svojo osebnost lastnoročno jako zelo ljubim Nogomet, ker je jako zelo zdrav če si ne zlomiš nogo in se človek tedaj lahko podi po mili volji in tudi po zeleni trati, namesto da bi zapravil dragoceni čas z nekoristnim delom, kakor je šola in drugi bedagoški monumenti.

Nogomet sam lastnoročno ne ve, zakaj se mu pravi »Nogomet«, saj se pri tem športu meče pravzaprav Žoga, pa ne noža. Nože ne moreš metati, ker jih je ljubi Bog človekom tako skonstruiral, da so trdno zasidrane in se jih da metati le v slučaju, da jih tam odšraufa kaka granata ali bomba ali kaki drugi borec za pravično stvar in za dobrobit človeštva. Na ta način bi pravzaprav morali prekrstiti iz prafkar na Svitlo danih tehničnih razlogof besedo »Nogomet« f »Žogomet«, ker se defaktilno pri tem meče Žoga. Tako prekrščevanje ne bi pa temu najbolj popularnejšemu športu nič škodilo, nasprotno, mogoče bi še celo zato kaj pridobil.

Žogomet je šport. Šport je tisto opravilo, ki ga lahko opravljajo samo taki človeki, ki imajo dosti časa na zalogi. Šport je tisto opravilo, ki nudi zabave. Tako je tudi pri Žogometu. Poleg kulturnega in telesnovzgojnega, patrijotičnega in tako dalje Poslanstva, nudi tudi mnoge zabave nogometšem in p. t. Publiki. Pa si oglejmo prafkar citirana Poslanstva: F prvi vrsti moram kot sin kulturnega naroda konstituirati, da je Žogomet tudi del naše kulture in stoji f tem pogledu čvrsto in neomajno še pred Gledališčem, Glasbo, Petjem, zlikovno umetnostjo in drugo drugovrstno Kulturo. To se vidi, če se primerja obisk in nafdušenje Mladine f gledališču, na koncertih in razstavah z obiskom in nafdušenjem Mladine na Žogometnih tekmah. Pa se po drugi strani uporablja pri žogometnih tekmah velikokrat tudi glava, kajti marsikakšen Gol je padel takorekoč iz Glave, oziroma ga je kdo ustrelil z glavo. Tako se vidi, da žogometiši delajo mnogo tudi s glavo, kdor dela z Glavo, je kulturni in sploh duševni človek. Jaz predlagam, da sploh fso slovensko žogometno zavezo prejmejo iz gornjih razlogof v naš »P. n. Klub«, tam potrebujejo udarne človeke in kake-

ga dobrega napadalca, pa tudi obrambo potrebujejo dobro...

Veliko je seveda telesnovzgojno poslanstvo Žogometa. Tam se takorekoč vzgoji telo f fseh njegovih detajlih, ne samo nože. Tudi roke so dosti zaposlene, čeprav je z njimi žogobrcati strogo prepovedano, bolj kakor pljuvati po tleh! Telo dobi vitko linijo, kar je danes jako zelo moderno. Tako posega Žogomet, kakor vidimo, že f Kraljestvo mode, kajti je žogo brcati najbolj učinkovito sredstvo za ohranitev linije. To se vidi na fseh pravih žogometiših, ki jim morejo, kar se vitkostí tiče, konkurirati edino še javni nameščenci, ki so tudi čimdalje bolj vitki... Tako je žogomet od eminentnega telesnovzgojnega pomena in ne vem, zakaj po univerzitetah ne ustoličijo tudi eno stolico za Žogobrc. Potem ne bi imeli toliko faliranih Šudentof, kajti kdor bi obesil Filozofijo ali Tehniko ali kaki drugi študij zavoljo slabe glave na Klin, mu ne bi bilo treba falirati, kajti bi lahko presedlal na Žogobrc in bi tam sigurno izdelal, kajti bolj je glava trda, bolj je pripravna za žogobrc in za streljanje Golof...

Pavliha - nočni čuvaj

Lutkovna igrice za majhno deco do 90 let z zelo pravilničnim koncem.

Osebe:

Pavliha
Butalski župan
Neznani gospod.

Kraj: Glavni in edini trg v Butalah.

Čas: Bridka sedanjost.

(Zvonček trikrat pozvoni. Nič se ne zgane. Zvonček zvoni četrtič, petič itd., kajti je že tako v Butalah in drugod, da se mnogo zvoni in malo naredi. Ko začne občinstvo žvižgati, se dvigne zavesa.)

1. prizor:

Butalski župan pride važno na Glavni trg v Butalah, za njim gre Pavliha.

ŽUPAN: Pavliha Nebodigatreba, uslišali smo njegovo ponižno prošnjo...

PAVLIHA: Čigavo prošnjo? Saj ni nikogar tull!

ŽUPAN: (nadaljuje) Uslišali smo njegovo prošnjo — ta oné si ti, tepec! — in se ga usmilili —

PAVLIHA: Koga?

ŽUPAN: Tebe vendar! Ne moti me v uradnem govoru! — Šment, sedaj si me pa čisto zmešal, da ne vem, kaj sem hotel povedati!

PAVLIHA: Gospod župan, ali ste prej vedeli, kaj ste hoteli povedati?

ŽUPAN: Vedel? Seveda sem vedel! Aha, že vem, kaj sem vedel! — (Prične znova.) Uslišali smo njegovo ponižno prošnjo in se ga usmilili ter ga sprejeli kot udanega služabnika v službo butalasko občine. Postal je — nočni čuvaj!

PAVLIHA: (ploska) Živijo! Živijo! (Župan se priklanja, kakor da je na volilnem shodu.) Kje pa je ta, ki je postal nočni čuvaj?

ŽUPAN: Ti si vendar postal nočni čuvaj!

PAVLIHA: Jaz?? — Prosim, nell! Jaz nisem v nobenem uradu, pa ne morem čez dan spati, da bi lahko ponoči bedel kot nočni čuvaj. Jaz bi rad postal uradnik v občini: Čez dan bi spal v pisarni, ponoči pa doma.

ŽUPAN: Naj ne kvasi neumnostil! V Butalah uradniki ne spijo v pisarni, kvečjemu dremajo. Postal je nočni čuvaj in amen!

PAVLIHA: Kaj bo rekla moja Marjana, če ne bom nikoli več pri njej doma spal?

ŽUPAN: Rekla? Kaj naj bi rekla? Nič ne bo rekla! (Zaupno.) V mrzlih nočeh gre lahko od enajste do ene k njej, da se malo pogreje.

PAVLIHA: (razkačen) Kaj?? Naj le poizkusi in pride k Marjani se gret! Tako mu primažem, da bo takoj mrzel, ne pa da bi se ogrel.

ŽUPAN: Križ božji, Pavliha, ti se boš nodil lahko gret!

PAVLIHA: No, potem pa bi skoraj prevzel službo. — Kaj pa plača?

ŽUPAN: Denarja nič —

PAVLIHA: Ojej! —

ŽUPAN: Pač pa moko...

PAVLIHA: Živio!

ŽUPAN: ... mast in usnje...

PAVLIHA: Živio!!!

ŽUPAN: ... olje, riž in kavo...

PAVLIHA: Ojej!!!

ŽUPAN: Za sedaj pa potico iz enotne moke...

PAVLIHA: Živio!

Žogobrc pa goji f njegovih plemenitih Ciljih tudi patrijotično poslanstvo: če se drugače ne zavedaš, da je z teboj osrečila Žogobrc slovenska mati, oziroma na kratko in bolj jasno definirano: če se drugače ne zavedaš da si slovenec, se zaveš gotovo na kakšni mednarodni žogometni tekmi, če pridejo recimo Hrvati f Ljubljano ali pa f zeleni Maribor. Takrat začne naenkrat biti Narodna žila, kajti to je borba med dvema Narodoma. Takrat sedi človek na klopih, na tleh, na drevesih, na plotovih in kriči: »Šivio, forberc, centerfor, Pepi-tempo, madona to je fejst, ölfer« in ima blazen občutek, da je Slovenc in da so Hrvati tepeni. Tako se vzgoji patrijotizem. Žogomet pa nudi tudi možnosti, kot drugače nobeno drugo Torišče. Kako bi bilo recimo mogoče, da bi Jugoslavija z 15 milijoni prebivalcev premagala Nemčijo z 90 milijoni prebivalcev. To je f žogometu fse mogoče, kot je že dvakrat dokazano! Tako se človekom fcepi ena jako zelo močna injekcija narodnostne zavesti, da prekašamo tudi največje kulture fsaj v žogometu. Čast mu in slava in večnaja pamjat!

Žogomet potrebuje tudi sodnike, ki imajo fčasí večjo odgovornost, kot oni navadni

po Sodnijah. Kajti oni navadni sodniki se lahko zamerijo samo obsojencu, oni pravi žogometni pa lahko celi državi, če so recimo kako mednarodno nogometno tekmo fovš sodili. Sodnik se udejstvuje pretežno z piščalko in ga imajo poglavitno zato, da jo kdo kriv za rezultat tekme... Zato so sodniki navadno večkrat ranjeni, kot pa pravi žogometashi, in to ne radi Žoge, temveč radi lažje, ali tudi težje telesne Poškodbe, ki jim jo priskrbi f borbi za svojo pravico občinstvo. Potem prapelhejo Sodnika f bolnico, kjer mu zašijejo glavo, da jo spet cela za prihodnjo rano oziroma tekmo. Zato kličem iz dna srca trikrat: »zdrav, zdrav, zdrav!«

— — —

SREČEN PAR.

»No, kako je bilo z vajinim letovanjem? Kje sta bila pravzaprav?«

»Veš, moja žena je hotela na vsak način v južno Dalmacijo, jaz pa v Rogaško.«

»In kako sta se potem sporazumela?«

»O, stoodstotno!«

»To je lepo. Najsrečnejši par na svetu sta. In za katero letovišče sta se odločila?«

»Ona za Dalmacijo, jaz pa za Rogaško.«

ŽUPAN: ...staro, ki je v pekarni ne morem več prodajati!

PAVLIHA: Ojej!!

ŽUPAN: Poslušaj! Tvoja služba je v glavnem ta: miril boš pijance, ki ponoči kolovratijo po Butalah in kalijo nočni mir. Kajti jaz sem župan in zato zelo rad spim in mnogo spim in nihče ne sme ponoči buditi. — Sedaj pa pojdi z mano, da ti dam sulico in svetilko, da boš pravi nočni čuvaj! (Oba odideta.)

2. prizor:

PAVLIHA (se vrača s sulico in svetilko): Tako, sedaj pa sem že oblast! Ko bi le tak preklican mrz ne bil! (Ura bi je polnoči.) Ura strahov! Ne, zdaj že ne bo nikogar. Strahovi (bodo ostali lepo doma, saj jih bi zeblo v sami srajcil — Ali bi tudi jaz šel domov. Nak, raje ostanem tu. Kaj bi budil Marjano! Kar sem v kot se bom stisnil in malce zadremal. Kakršna plača, takšna služba. — Cenjeno občinstvo pa prosim za prijazno sodelovanje z oblastjo. Če pride kaka sumljiva oseba, samo zakličite: »Falot!« in jaz se bom takoj zbudil. (Občinstvo se smeje.) Oprostite, jaz nisem falot, jaz sem oblast. Falot bo mogoče tisti, ki bo prišel, če bo prišel. Sedaj pa: Lahko noč! Sedaj nastopim službo! (Zasmrči.) (Lepo oblečen gospod pogleda na oder, nato prinese veliko vrečo in velik zaboj. Cenjeno občinstvo iz neznanih razlogov kriči na vse grlo: »Falot!« Pavliha se zbudi.)

PAVLIHA: Stoj, gospodič, kam pa, kam? (Neznani gospod se zelo ustraši in niti govorniti ne more.) No, le na dan z bedo! Kaj pa imate tu v vreči in v zaboju?

GOSPOD: Tu? — Ah, nič posebnega! — Veste...

PAVLIHA: (strogo, kakor se oblasti spodobiti). Kaj imate tu?

GOSPOD: (se nenadoma domisli) Tu — suhe češplje!

PAVLIHA: Kaj?

GOSPOD: Suhe češplje! — Nesem jih svoji ubogi, bolni stari materi... Ona ima tako rada suhe češplje.

PAVLIHA: Bomo pa malo pogledali, kakšne so te suhe češplje!

GOSPOD: Ne, ni potrebno! Če pridejo na zrak, se lahko pokvarijo!

PAVLIHA: Tako? (Odpri vrečo in se začudi.) Moka! (Odpri zaboj.) Mast! — take so te suhe češplje!

GOSPOD (hoče pobegniti.)

PAVLIHA: (ga zgrabi) Stoj, prijateljček! Z mano greš v ječo! Pa takoj! (Občinstvo glasno ploska zopet iz neznanih razlogov.)

GOSPOD: Pusti me, tepec! Butec neumnil! (Se iztrga in hoče zbežati.)

(Nadaljevanje na naslednji strani.)

PAVLIHA (ga s sulico kresne po glavi, da oni obleži. Veselo poje):

Špekulanta smo ujeli,
ga bomo v ječo deli!
Haha, hihi, hoho,
odiral več ne bo!

A drugi, mili Bože,
nas gulijo do kože!
Ojoj, ojoj, ojo,
Kdaj to minilo bo?

(Občinstvo spremlja Pavliho z globoko občutenim tihim mrmrajočim zborom.)

K o n e c.

Iz Kranja

SREČNA OBČINA.

Morda kranjska? Zaenkrat še ne. Tu je preveč mrz, sreča je pa sončna zadeva. Torej moramo na jug. Nekje na jugu imajo občinski odbor, ki po poročilih hrvaških listov imenitno posluje, ker ni med odborniki nobenega zgačarja, pa gre vse na ena, dve... Vsako točko dnevnega reda opravijo v treh minutah. V treh minutah najamejo milijonsko posojilo, v treh minutah rešijo aprevizacijo, zaklonišča in stranišča. Vse v treh minutah, ker imajo samo še tri mestne svetnike in vzornega župana. Kljub temu, da ga je zapustila ogromna armada sodelavcev, občinskih očakov vodi občino naprej, naprej do zadnjih mej. Kranskim občanom pa vsi junaki imponirajo.

KRANJSKI POMOČNIŠKI ZBOR

je na svojem sestanku sklenil, da bodo začeli trgovski pomočniki s pevskim zborom in dramatiko. Prvi poizkus bo pa veljal modernemu govornemu zboru, za katerega je pomočniški zbor najbolj poklican, da ga umetniško naštudira, kajti mizar dela mize, čevljar čevlje, zbor naj pa vadi zbor. Začeli bodo s »Kufre gor, kufre dol«, »Cene gor, plače dol«. Nastopili bodo pred združenimi trgovci v znamenju hvaležnosti, da jim ti dajejo dobrega kruha, jim prostovoljno povišujejo plače in sicer vsak teden za nekaj procentov. To pa kljub temu, da delajo z zgubo ob splošni zgubi, kajti cene so nizke, plače visoke, vse je na obroke. Pomočniški zbor se tudi bori proti temu, da bi moral prevzeti večino trgovin v svojo oskrbo, ker ni razumljivo, kako morejo poviševati plače, ko ni dobička. Gospodarji bi se očitno radi oddahnili in svoje skrbi pomočniškemu zboru prepustili.

NOVO TEHTNICO

bodo postavili pred svetovno znani most čez Kokro. Meščani bodo vsak dan lahko merili svojo težo — in seve meščanke tudi — ter tako kontrolirali linijo svoje mikavnosti in zdravja. Kdor bo tehtal več ko 60 kil, ne bo smel čez most, ampak ga bo čeprepeljal čez en balonom — če ne bo zmanjkalo bencina...

Iz Bohinja

Zlatorog se skril je v gore,
mi se bomo v bajte skrili,
brez zlata in zlatoroga
se nekako pač prebili
in morda spet nekaj fantov
kam na toplo priženili...

Selnica ob Dravi

NESLANA SMOLA

Nedelja bratovska pri nas
največji farni praznik je,
a glej, primeri smola se,
ki vse veselje nam požre.
Gostilničarji se jeze,
saj res ta smola ni od muh,
za žegnanje so spekli nam
popolnoma neslani kruh.
Kjer ni soli, tam žeje ni,
gostilničar brez dela ždi;
za drugič glejte, peki vi,
da posolite vsaj peči!

LISTNICA UREDNIŠTVA

Optimist. Postelj in omar ne kupujte, dokler nimate stanovanja. Ta nasvet smo si poskrbeli brezplačno od našega sotrudnika Miška, ki stanuje v Betnavskem gozdu, vzhodno grmovje št. 2.

Obupanec. Trgovec ste in imate vedno glavobol. Prosite za nasvet. Kar tiče glavobola, Vam svetujemo, da potopite dokler ne poneha. To je najboljšo sredstvo. Ko poleže, pa pojdite v konkurz. Olajšanje boste čutili takoj. Če želite še natančnejših podrobnosti, se obrnite na Ravbarja, premetenega in zapriseženega napovedovalca konkurzov v Abesiniji pri Teznu.

Samotarska roža. Dvomimo, da bi imeli Eskimi smisel za vaše »Pomladanske romance.« Sicer pa lahko poskusite. Srečno pot!

Živčni hiravec. Nervoznost je v lahkih slučajih ozdravljiva, ako vzamete kak večji predujem na vašo plačo. V težjih slučajih zadostuje vožnja v III. razredu v

jutranjem osebnem vlaku proti Zidanem mostu.

Eojazljivec. Vaš skrb radi prehrane je povsem odveč. Imeli smo sicer slabo letino, zavedamo se, da nam pretijo še vsakovrstne omejitve, zato pa smo, hvala Bogu, preskrbljeni s klobasami gospoda Janeza; nam jih ne bo zmanjkalo.

Dvomljivec. Zakaj vprašate baš nas, čez je dotični list, ki je po nerodnosti nekega gospoda sam priznal, da je storil že večkrat ljudem krivico, in vedno krivico popravil? Vprašajte naravnost pri zadevnem listu, ne pa pri nas, ki smo za humor, ne pa za take resne zadeve.

MLEKARSKA DEBATA

1. mlekarica: »Kako to, da vi še niste mleka podražili?«
2. mlekarica: »Ker dobimo vodo še po stari ceni.«

Ta oglas Vam vljudno javlja,
da jesen je, in pristavlja:
Dame, le ne pozabiti,
k Toplaku takoj oditi!

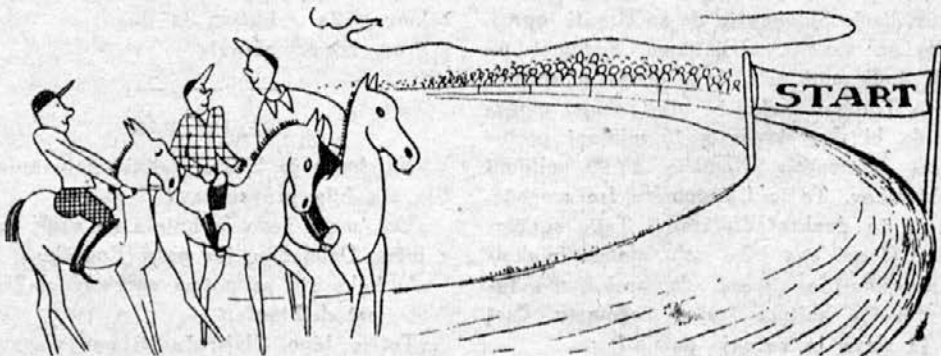
Se priporoča damski krojač

IGNACIJ TOPLAK

MARIBOR, Gregorčičeva ulica 12
(pritličje levo)

JOKEJI PRED STARTOM

Rooseveltov konkurent je izjavil, da so bile zadnje volitve prava konjska dirka.

Jokej: »V Ameriki bi rad dirkal, tam dobi prvak tri milijone več kot poražen.«

Visoka kavarniška strategija

Pametnjakovič: »Kaj bi ne bilo boljše, če bi Angleži metali bombe na London, Nemci pa na Berlin in potem javljali točne rezultate? Prihranili bi na bencinu in na času!«

STARO — NOVO

Staro: Voda v vinu.
Novo: Voda v petroleju.
Staro: Pijanec v vodi.
Novo: Petrolej v vodi.

AMERIŠKA SITUACIJA

Eno bitko smo končali,
zdaj se bomo drugič dali.
Prvič šlo je za glasove,
drugič pojde za topove
in za buče, za dolarje
in za morske kolobarje.

NOVE KNJIGE

Plečnik: Žal mi je, da sem
ustvaril Zale.
Preželj: Kdor drugim jamo
koplje, sam vanjo pade.
Košir: Od Šiške do Lovčena in
nazaj.
Živkovič: Okus ruskega kavi-
arja.
Jevtič: Sibirska pogača.
Pucelj: Pojedino sem zamudil.

REKLI STE...

Rekli ste, da na Balkanu
zame nič prostora ni,
zdaj pa vidite, da vendar
na Balkanu teče kri.

Botra Smrt, s. r.

SEGEDINSKEGA GOLAŽA

se je zljubilo nekaterim madžarskim
politikantom, pa so jim zaenkrat pre-
skrbeli samó navaden ričet.

HALO - HALO

Moskva:
Nam parada zadostuje.
Atene:
Ej, pri nas je pa že huje.
Berlin:
Mi smo vedno zmagoviti.
London:
Mi z duhovi duhoviti.
Rim:
Naša vojska dobro kreše.
Bukarešta:
Nam se pa zdaj zemlja tresse.
Tokio:
Nam se tresla je nekaj.
Čung-Čing:
Mi ne gremo več nazaj.

HVALEŽNOST AMERIŠKIH DE- MOKRATOV SLOVENCEM

Vsi se tega vesele,
da so Kranjce poslušali,
ki so bili jim dejali,
da še v tretje rado gre.

PESEM BALKANSKEGA PA- STIRJA

Po planinah ne bom ukal,
izpod skale zdaj bom kukal,
da kaj name ne prifrca
in za večno me obrca...

POLITIKANTI, DRŽAVNIKI, DI- PLOMATI

Vozijo se sem in tja,
govorijo tudi vsi,
a besede vendarle
od nikoder prave ni...

Izpod Karavank

GOJENEMU GOJITELJU GOJENIH CVETK

Cvetke je gojil naš gospodar,
nam Ljubljana ga je dala v dar,
če pa vzame ga sedaj nazaj,
žalovati nimamo za kaj.

Jeseničani in vsi, ki so z Jeseničani na
kak način povezani, se zelo radi navdušu-
jejo:

za svežo godbo kavarniških muzikantov, ki
nekaterim ogreje srca, drugim uspava du-
še kar ob mizah in jim vzame voljo, da
bi stikali za špekulanti, pa se rajši omo-
tijo z blagimi zvoki in drugimi nebeškimi
stvarmi...

za tožarjenja, bodisi zaradi razžaljenja
časti ali zaradi skakanja mačk čez plotove,
kar se najraje dogaja tam za Savo...

za vrstni red v trgovinah, kjer so zame-
njali arabske številke in upeljali nove po
lepih suknjah in sladkih obrazih, ki zago-
tovijo prvo numero, dočim se morajo dru-
gi, ki so brez suknje, zadovoljiti z zadnji-
mi ali celo z 00, ampak ne na mokri, le pri
vrstnem redu...

za dramsko šolo, v kateri bi se učili
komiji gladke, nezadirčne govornice in štet-
ja z rimskimi števili, če so arabske števil-
ke pretežke...

za novo akcijo voditelja S. K. Sožitje,
ki bo uvedel trening tovarniških na-neščen
cev v težki atletiki in sicer v prvi vrsti
v dviganju draginjskih doklad. Training bo
trd, ako bodo navadni člani S. K. Sožitja
ugotovili upravičenost treniranja, častni
člani pa rekli, da jim ta šport ni pri srcu,
da so doklade že tako previsoke kakor so
rekli tistim članom, ki pri S. K. Sožitje ne
trenirajo samo s peresom in svinčnikom,
ampak predvsem s kladivi, kleščami in tež-
kim železom, a so čudno robati, ker ne raz-
umejo, da se gospodje ne utegnejo z nji-
mi kregati zaradi železodnega športa...

za povest »Hrenovica ali skrivnost s
koksom«...

za gasilce, ki so s kulukom zgradili ta-
ko zaklonišče, da se še sami nimajo kam
skriti...

za inženirja Cirila, ki bo na univerzi pre-
daval o sožitju...

za strojevodjo Jurija, ki je v svečanem
govoru obljubil, da ne bo nikoli več vozil
po levi, kakor v nekdanjih zmotnih ča-
sah...

za Kettejeve poezije, za jesih v solati,
za — marsikaj...

PO ZAKONU PREPOVEDANO

Ženitni posrednik vpraša elegantnega
gospoda:

»Kakšne zahteve pa imate?«

»Da je lepa, mlada in bogata!«

»Oprostite, to je po zakonu prepovedano!«

»Žakaj pa, prosim?«

»Zato, ker se temu pravi — trigamija.«

IZ BELE LJUBLJANE

Dopisnik Cene.

Odpadke sveč, ki so jih med drugimi nabirali tudi nekateri znani ljubljanski postopači, so tam za vodo »pretopili« v žlahtno alkoholno zmes.

Konjske dirke na Hermesovem stadionu so pokazale, da pri nas še ne bo kmalu zmanjkalo konjskih sil. Poglavlje zase je bil zopet napovedovalec, ki je vedel povedati, »da je v tej in tej točki videlo občinstvo propagandno iahanje državnih žrebcev pod osebnim vodstvom g. inž. Hvastje.« Lepa propaganda vsekakor, le to ni točno povedano, kdo je koga jahal...

Tradicionalen vogal sestankarjev pred pošto je po odstranitvi stare bajte mnogo pridobil. Zaljubljenecem bi nasvetovali, da si odslej določajo sestanke vedno ob 19. uri in 9 minut — v čast in hvalo »Bati«, ki je uvidno poskrbela za številna zaljubljena ljubljanska srca ter jim uredila tako komfortno shajališče.

Da bi se dostojnost v Ljubljani čimbolj razširila, so moralni gospodje kupili celo balo kotenine. Izdelali bodo lične predpasnike za ljubljanske muze. En predpasnik dobi Prešernova muza, dveh bosta deležni »dami« pred Poštno hranilnico, ostali pa bodo morali v muzej in Narodno galerijo. Tako bo poskrbljeno, da se bodo Ljubljančani tudi v teh časih malo namuzali...

KONSEKVENTNOST

»Kaj pomeni: Konsekventen?«

»Konsekventen? To je, da človek ni danes tako in jutri spet tako — ampak da je zmeraj tako.«

Kako si Janezek predstavlja

cigane v ljubljanski Drami

SLABA TOLAŽBA

Gospod Konstantin: »Potolažite se! Človek ne sme nikdar obupati. Nekje za oblaki se vendar vedno skriva sonce.«

Partinek: »Že res, gospod! Tudi nekje pod vodo se nahaja dno, a to je za utopljenca slaba tolažba.«

ČE SE ODVETNIK ZAREČE...

Odvetnik pri razpravi: »Obtoženec me je naprosil, da ga branim. Zato predlagam, da sodišče pošlje obtoženca na opazovanje v bolnišnico, ker upravičeno sumim, da v njegovi glavi nekaj ni v redu...«

LEP SPREJEM

»Kako te je žena sprejela sinoči, ko si prišel domov?«

»Rože je metala vame.«

»Rože? Zakaj si pa potem ves črn pod očmi?«

»To pa zato, ker jih je pozabila vzeti iz lončkov...«

PO RAZPRAVI

Zagovornik se znaša nad svojim klijentom:

»Naravnost sijajno je stala vaša stvar! Kaj vas je zaboga prijelo, da ste priznali krajo?!«

Obsojenec: »Moja stara mi je zašepetala med razpravo, da se takoj loči, če bom obsojen.«

Papa Danilo poroča:

Nek dober znanec je vprašal arhitekta Plečnika, kaj namerava ukreniti sedaj, ko ga v listih tako napadajo. Arhitekt Plečnik je dejal: »Ali poznaš zgodbo o papagaju, ki so ga mornarji prinesli na Trsat?« »Ne,« je odvrnil znanec. »No, torej poslušaj,« je nadaljeval Plečnik. »Po trudapolnem križarjenju po morju je pristala ladja v Sušaku in mornarji so se napotili na Trsat, da se v cerkvi zahvalijo za pomoč in priporoče za nadaljnjo naklonjenost. Imeli so s seboj papagaja, ki jih je spremljal na vsej dolgi poti. Niso vedeli, kaj bi z njim in oddali so ga samostanskim bratom na Trsat. Usmilil se ga je star opat in ga vzel k sebi v celico, da bi mu krajšal čas. Toda, o groza, papagaj je gromozansko klel, da je pobožnega moža kar stresalo. Vse kletvice, ki so jih uporabljali mornarji, je znal papagaj kot očenaš! Pobožni mož je premišljal, kaj bi ukrenil. In pogruntal jo je: Zaprl je papagaja v kletko ter jo v krogu vrtel po zraku. Mislil si je, da bo papagaju na ta način zmešal spomin. Ko se je opat že pošteno upehal, je postavil kletko na mizico in izvlekel papagaja, ki je nekoliko zmešano pogledal pobožnega moža, zadržal s perotmi in zakričal: »Prmejdunajkrucenatorkalujlaudon, spet smo preživeli eno pošteno nevihto!« Plečnik je obmolnil.

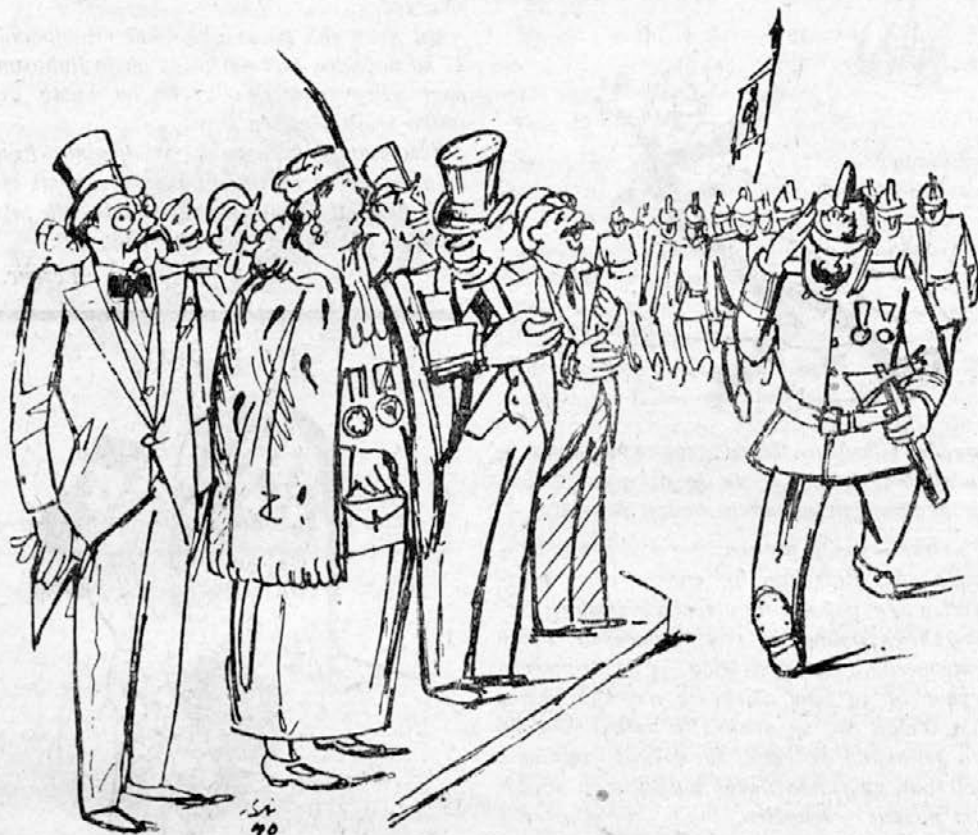
»No, in kakšno zvezo ima to s Teboj,« je začudeno pobaral znanec.

»Vidiš,« se je nasmehnil Plečnik, »papagaj je še naprej klel, jaz bom pa še naprej risal.«

Načrt znamk za čas treznostnih vaj pri nas

Celjski obrazi

So žive kakor žarki sonca ti oči,
Ti v žilah modra kri baronska polje,
Razuma bistrega si, krepke volje,
A vsako moško te srce želi.

Še vedno nedosežen vzor nam si...
Ne, v Celju žene ni od tebe boljše.
A misel tvoja zdrava kakor sol je,
In govor gladko ti iz ust kipi.

Res divno, duhovito znaš kramljati.
Oj, tebe srečati! Ni večje želje!
Ne da mi često misel nate spati.

Izredna bila v času, ki odšel je,
Je vloga tvoja: Star'ga Celja mati.
A vendar spadaš tudi v novo Celje!

Mikula Letič.

Kako si Janezek predstavlja
(po plakatu inspiriran)

vsesvetško akcijo

Mikula Letič:

SLOVENSKE VOJAŠKE

Za enkrat nam je Slovincem prinesla vojna le anekdote o Banjaluki in slično. Upajmo, da hujših ne bo. Na vsak način bo pa dobro, da absolviramo nekoliko anekdot iz prejšnje vojne:

Pri kranjskem 17. polku leta 1916 v strelskem jarku na Doberdovski planoti, po prestanem hudem boju. Tone spi na dnu jarka, Janez se pripogne k njemu:

»Tone, al' si mrtev?«

»Ne, Janez, zakaj?«

»Ker tako smrdiš!«

Prlek Jüri je prišel leta 1915 iz Galicije na dopust. Ko je izpraznjeval nahrbtnik, je med drugim izvlekel tudi bleščečo nemško »piklhau-bo«. Žena ga je vprašala, zakaj mu bo to.

»Ta mi bo za spomin. Totega kozaka sem sam viubil.«

Pepi iz Trsta je v Gornji Radgoni zvečer legel spat in dejal napram tovarišem:

»Oštja, fantje! Jütri pej, če Buh da zdravje, buom marot.«

KADAR...

Kadar se dva smrtna sovražnika v družbi srečata, se ignorirata, kadar pa se dve smrtni sovražnici v družbi srečata, se kar najsrčneje poljubita.

BOŽJA KAZEN.

Berača je vrgel krčmar na cesto. Tu nalleti berač na drugega berača in se mu potoži.

»Bož naj ga kaznuje,« je dejal drugi berač.

»Ga je že,« je odgovoril prvi berač in polegnil iz žepa srebrno žlico.

KROJAŠKA

Trgovec vpraša soseda-krojača:

»Ali je vaša nova učenka pridna in poštena?«

Sosed: »Pridna že, pridna. Toda, če je poštena, tega ne vem. Jaz sem jo že pred enim tednom poslal k vam z računom, pa še zdaj ni prinesla denarja.«

Iz Ptuja

»V PLANINAH«

Avtor vso knjigo le filozofira,
glavni junak pa samo debatira,
v knjigi najmanjše dogodbice ni,
avtor pa delo za »zgodbo« krsti.

ZAHVALA

»Klub 100 kilogramov težkih ljubiteljev Pohorja« iz Maribora, se najlepše zahvaljuje g. prof. dr. Stanku Cajnkarju, da je svoje zadnje delo, ki se dogaja na Pohorju, naslovil »V planinah«. S tem je uvrstil po zagriženih mladih stenolazcih zapostavljeno in po nemarnem »hribovje« imenovano Pohorje med planine ter s tem ljubitelje Pohorja med prave planince.

SV. LENART V SLOV. GORICAH

MENEŽARIJO

z najrazličnejšimi vrstami zveri si bomo v kratkem lahko omislili. Ko bodo zveri dovolj izurjene, bomo postavili tudi cirkus, kajti tudi prebivalci Slovenskih goric so potrebni svetovne zabave. Prej moramo pa dovolj zveri ukrotiti in — tudi dobiti. Svetovna vojna nam hudo nagaja. Zato bomo začeli s treniranjem domačih psov, kajti pasjega krotilca nam ne bo tako težko dobiti. Tudi psov raznih pasem imamo dovolj pri rokah.

LEP ZAKON.

»Če me ni zvečer po službi domov, me prepovori žena tri dni z meno!«

»Kolikokrat pa izostaneš zvečer z doma?«

»Vsak tretji dan.«

DOBER POSLUH.

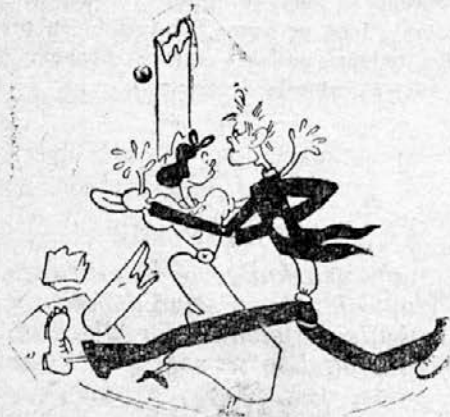
Sodnik: »Zakaj ste ukradli vašemu sosedu gosli? Ali znate sploh svirati?«

Obtoženec: »Ne znam, a tudi moj sosed ne zna, zato sem mu jih ukradel.«

Reportaža s plesnih vaj

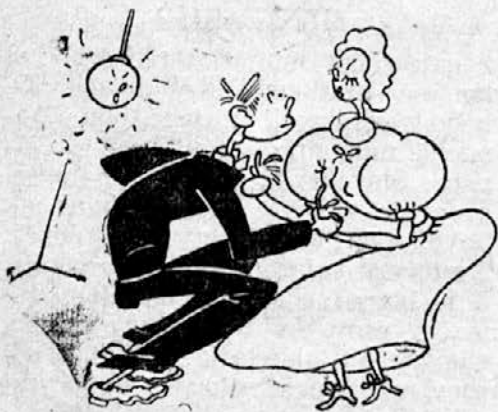
Prebiješ se skozi zid zastojkarjev pred vhodom v prostor poln najrazličnejših dišav in zvokov. Prepričaš se, da se tu pleše in da so tu ljudje, takozvani plesalci. Oprostiš se mamici, ki budno pazi na svojo hčerko, da si ji tako nerodno pritisnil z nogo na kurje očesce, sedeš in se zopet dvigneš; kajti zanimajo te čudoviti pojavi na plesišču.

Z bliskovitim odskokom si se rešil pred pogubnim poletom »Večnega mornarja«. Po-

gledaš ga. Oči mu strme fanatično nekam v daljavo, obraz je trd v neomajni volji. Je slep za vse okoli sebe. Preplašeno dekle žene pred seboj po parketu v ravni črti kot bi ga nosil vihar. Drvi po plesišču mimo obupanih plesalcev, nič ga ne ustavi, nič, le zid, steber ali zelo močna ograja. A samo za trenutek! Toliko, da spremeni smer in zopet divja drugemu zidu naproti. Takt mu ni važen. Prav tako noge, rebra in ostale pritikline soplesalcev. Mir najde, ko odloži onesveščeno partnerico.

Videti ga je in ne. To je »podmornica«, nekoliko zastarelega tipa. Pojavi se in iz-

gine. Vse to pa natančno po taktu: ena, dve, tu je! Ena, dve, tri, ga že zopet ni! Pojavi se zopet, pogleda te kot bi hotel reči: strmiš, kaj, ignorant! Potaplja se in dviga od osmih do dvanaestih brez prestanka in brezmejno sovraži valček.

Da se nisi pognal na bližnji stol, bi postal žrtev »Pometača«. Silno nevaren tip plesalca! Sumiš, da je v civilu agent zavarovalnice. Ne loči desne noge od leve. Požene se z levo, nekako sredi dejanja si premisli in jo sunkovito zamenja z desno. To

izvede s krasno figuro nekakega skoka in ta skok je trik. Ker pa je nevaren okolici, je okoli njega navadno mnogo prostora.

»Orač«, spada pravzaprav v skupino »Pometačev«. Potrebuje le enakovredno partnerico. Je napol solo-plesalec. Divjega zamorskega tempa ne more pogrešati. Pleše enosmerno. Roko dekliča drži strmo navzgor in za tem ciljem se vztrajno poganja. Zaleti se, se sunkovito ustavi, kot da ga je nekdo potegnil za suknjič, zaniha s telesom, zabruna nekaj po taktu in se zopet požene v množico.

Razred zase je »Gentlemen«. Spoznaš ga po sigurnem nastopu. Je silno domišljav. Zna osem angleških besed in uporablja »Odol«. Pozdravlja izključno s Baj! Baj! In še enkrat: Baj! Plesati ne začne nikdar, kot navadni plesalci, na prvi takt. Vedno počaka na četrti takt, se zaničljivo ozre okoli, pritegne damo k sebi in zapleše z dolgimi koraki krasno, prekrasno. Radi tega so mu v napotje vsi ostali plesalci. Ideal mu je prazno plesišče ali solo ples. Občudovati ga smeš, vendar ti za to ni hvaležen!

Miren je »Trubadur«. Pleše samo tango. V tesnem objemu drži deklico v naročju in

ji prepeva na ušesce. Je strah in trepet nemuzikaličnih deklet, vendar ne porušča nikoli in prepeva, prepeva... Radi omejenega gibanja pride v konflikte z »Večnim mornarjem« in »Pometačem«. Je tudi skrajno sumljiv mamici, ki mu prav nič ne zapujajo.

Poleg navedenih tipov plesalcev imaš možnost videti še: »Melanholike«, »Polže«, »Stoike«, »Zagrenjence«, »Muholovce« in »Nergače«.

Od vseh teh pa so obkoljeni »Robinzi«. Ti so navadno lepi dečki, ki jih je ljubosumnost »Prevzemačev« vrgla na puste čeri otoka sredi plesišča.

Zavzdihneš, ker spadaš v skupino »Lesene robe« in z občutkom manjvrednosti gledaš, kako ti »Gentlemen« v čudovitih lokih odpelje »Ljubezen« izpred rosnih oči.

Ferenc.

NA PLESU

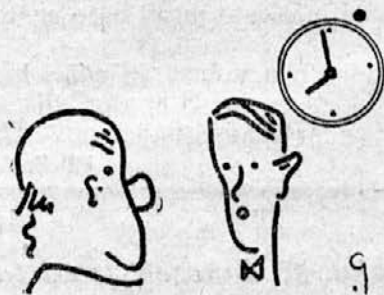

Gospa A.: »Mojemu sinu se te moderne damske večerne toalete prav nič ne dopadejo.«

Gospa B.: »Kako to?«

Gospa A.: »Vse predolge se mu zde.«

TAKOREKOČ

Oče: »Veseli me, da vam je moja hčerka zbudila resnično ljubezen, še tem bolj, ker ne vem, kako bo z doto.«

Bodoči zet: »Potem bi jaz vašo hčerko takorekoč poročil iz ljubezni.«

IZDALA SE JE.

Zakonca Repič se hočeta ločiti. Pri razpravi sodnik odloči, da pripade otrok možu, a žena vztraja, da hoče otroka zase. »Brez ugovarjanja!« se razburi sodnik. »Toda, gospod sodnik — kako morete vendar dati nekemu nekaj, kar sploh ni njegovo?!«

Da bo noga vedno lepa,
čevljev mora biti tak,
kakor zna ga narediti
v Mariboru tvrdba »Jak«.

Trgovina s čevlji?

Maribor, vogal Aleksandrove c. in Sodne ul

DANDANAŠNJI POGOVOR

Sinko: »Očka, kaj je pravzaprav galoša?

Očka: »Galoša je nekaj, česar ni.«

RECEPCIJA

Ce imaš, lahko postrežeš,
kruha, gnjati jim narežeš,
z vodko, vincem jih zaliješ,
jim še gramofon naviješ,
pa zapleseš kazačok,
da veselje krog in krog
oznanjuje in pove,
da ti preslabo ne gre.

LEP ZAKON.

Gospod Božič je prvič na obisku pri Repičevih. Gospa Repič mu pokaže otroke in ga vpraša:

»No, komu so podobni?«

»Oprostite mišostljiva,« odgovori gost.

»Ne poznam še vseh gospodov, ki zahajajo v hišo.«

Kako mi je pripovedoval prijatelj Skaza svojo strašno zgodbo

Da ti povem, kako je grozno, še danes me obliva kurja polt, če se spomnim na tisto noč. Pa le lepo po vrsti.

Bilo je ponoči.

Nebo so čez in čez prevlekli sivomodri oblaki, da je gledal skozi nje samo mesečni sij, ki je imel tako nenavadno rdečkasto barvo, kakor je še nisem na njem opazil ne preje in ne pozneje.

Moji starši so spali tisti čas v prvem nadstropju. V tretjem je stanoval nek trinštiridesetleten čevljar krpač, ki mu je manjkal na levi roki mezinec, kar je važno za razumevanje mojega strašnega dogodka. Kje je izgubil prst, ali ga že od rojstva ni imel, tega se danes ne vem več spominjati, kar pa na vse zadnje ni važno. Glavno pri vsej stvari je to, da mu je manjkal ravno na levi roki. Vrh tega moram še omeniti, da so mislili baš prihodnji dan v drugem nadstropju pri sodnikovih snaži okna.

Naenkrat — moralo je biti nekaj minut po polnoči — ja, pozabil sem še omeniti, da je prišel svak našega hišnika, ki je bil svoj čas čuvaj na železniški progi, ravno to noč od seje Pogrebnege društva, katerega častni član je bil; revež leži že davno v grobu — ja, pravkar mi pride na misel, da riti ni bil častni član, temveč predsednikov namestnik, toda rjegov svak, ki je bil poročen z neko Čehinjo Vokurko in imel tri otroke, najmlajši je že hodil v šolo, najstarejša hči pa je bila takrat že poročena — kratko in malo, ura je bila ravno polnoč.

Nekaj moram še opomniti, vrata so imela dvojno ključavnico, eno, ki se je dala od-

preti znotraj, in eno, ki se je lahko odpreti od zunaj, samo moj oče je ni znal odpreti, kadar je prišel ponoči od seje načelstva, to je bilo pa zopet drugo društvo — da pa ne bom dolgozezen: V tem trenutku — samo eno je še važno za razumevanje situacije — da je bilo namreč treba pri nas najprej skozi dolgo vežo, odkoder se je prišlo v jedilnico, ki pa je bila vedno zelo temna, če ni ravno kdo prižgal luči.

Naenkrat, bilo je menda takole proti dveh zjutraj, če je teta Amalija prav razumela in pozneje vedno trdila, da je bilo šele dve minuti po tričetrt na dve, to raj točno ob dveh — tedaj — tedaj nena doma začutim — da me je ugriznila stenica ravno v desni palec leve noge.

KEMIK

Pepe: »Kaj je s teboj, Maks, kaj pa ti počneš v tej krizi?«

Maks: »Iz starega železa delam vino.«

Pepe: »Kaaaj? Na kemijo si se vrgel?«

Maks: »To nima nikake zveze s kemijo! Staro železo zbiram in ga nosim k Arbeiterju, izkupiček pa zapijem.«

D. Goflja: Ljubavna pesem

Nekdaj

in

danes

Predraga, moja želja je,
do konca te vseh dni ljubiti,
s teboj na večne čase še
v ljubezni vroči združen biti.

In še bi rad, ker mi težko
brez tebe je vse dni prebiti,
da mi bo dana sreča ta,
čimprej se s tabo poročiti.

Živela bova rajske dni
razkošno vse in zadovoljno,
ker nama bo življenje vse
dobrin najraznejših prepolno.

Kar pod oblake bova se
kot ptiča srečna vsa spustila,
modrino in prelest neba
s požirki žejnimi tam pila.

In dalje preko vseh mej
do zvezd še bova potovala,
za vedno v tej brezmejnosti
tam bova blažena ostala...

Predraga, moja želja je,
zdaj bolj od daleč te ljubiti,
in, — da navadiš se čimprej, —
čim dalje stran od tebe biti.

In še bi rad, ker je težko
ob moji plači s tabo žiti,
da se ne vzameva, sicer
doklado moraš še zgubiti.

Živela bova temne dni
vsaksebi. Nič ne bo družine,
dobrin ne bova imela nič,
zato pa pač po njih — skomine.

Zbog zračnih se napadov nič
ne bova pod nebo spustila,
zbog varnosti prelest neba
bova — na kopnem raje pila.

In tudi preko vseh mej
ne bova raje potovala,
požvižgala se bova le
in — znotraj naših mej ostala...

POČASEN ŽELODEC

Zdravnik: »Ali ste že zaužili škatlico kroglic, ki sem vam jih zapisal?«

Bolnik: »Seveda sem jo, gospod doktor, pa še nič ne čutim, da bi bilo kaj bolje. Najbrž se še pokrovček na škatli ni odprl.«

MODRI FIZIK

Profesor: »Zakaj se dviga živo srebro, če denemo toplomer v vročo vodo?«

Dijak: »Ker ga spodaj peče.«

VSAK PO SVOJE

»Kako pozno je že?« vpraša Jaka prijatelja, ko se vračata iz gostilne.

»Nič,« pravi ta.

»Kako, nič?«

»Ker še ni ena!«

V ŠOLI

»Mama, danes sem bil vprašan v šoli pri rodopisje in sem znal najbolje.«

»Kaj pa si bil vprašan?«

»Koliko nog ima lev, in odgovoril sem: tri.«

»Kako to, saj jih ima vendar štiri...«

»Ja, toda drugi sošolci so rekli, da ima dve.« —

OPOZORILO

»Nikdar se ne bližajte konjem odzadaj, ne da bi jih ogovorili,« razlaga narednik rekrutom, »sicer bomo imeli same kruljave konje zaradi vaših butic.«

Za šolo: šolske torbe in nahrbtnike, aktovke, peresnice, v veliki izbiri priporoča

IVAN KRAVOS
MARIBOR, Aleksandrova c. 13

ČE...

Žena: »No, kako je bilo na pojedini?«

Mož: »Ej, če bi bila juha tako goroka, kot je bilo vino, in vino tako staro kot goska in goska tako rejena ko gospodinja, bi bilo morda lepo!«

PRI VOJAŠKEM ZDRAVNIKU

Zdravnik: »Ali imate kako napako?«

Rekrut: »Kratkoviden sem.«

Zdravnik: »Kako mi morete to dokazati?«

Rekrut: »Lahko, ali vidite oni žebelj tam na steni?«

Zdravnik: »Vidim.«

Rekrut: »Jaz ga pa ne vidim.«

Nevtralna duša na poti v nebo

Nebeški reporter: »In kaj je vam zadalo smrtni udarec?«

Nevtralna duša: »Žrtev pomote sem.«

Nebeški reporter: »Iz obmejnega mesta?«

Nevtralna duša: »Ne! Sem mislil, da je v steklenki vino, pa je bil li-zol.«

NEOPRAVIČENA LJUBOSUMNOST

On: »Ti me varaš, Anita! V snu si govorila o nekem Aleksandru!«

Ona: »Oh, norček, kako si smešen! Saj se sploh ne imenuje Aleksander!«

Okoli 20. t. m. izide

2. številka

redne publikacije

„NOVI PROBLEMI“

s sledečo vsebino:

Grčija v vojni

Nova smer japonske zavojevalnosti

Da-li preti Evropi glad?

Borba za kolonije (nadaljevanje)

Polarno poljedelstvo v SSSR

Kakšna bo nova Evropa? (nadaljevanje)

»NOP« izhajajo dvakrat mesečno. Naročnina za četrta leta 10 din. Naročajo se (po dopisnici) pri: »NOP«-uprava, Maribor, Radvanjska 27. Pošt. ček. račun št. 16.290. — »NOP« se dobi tudi v trafikah, cena 2 din.

ZA KULISAML

Režiser: »Ali vam nisem dejal, da morate nastopiti na odru s kožuhom in s krznem ovratnikom? Dejanje se dogaja vendar sredi zime!«

Igralka: »Kožuha in krzna nimam, zato sem si pa oblekla dvojno perilo.«

TRGOVSKI DUH.

Učiteljica pripoveduje pravljico »Mizica«, pogrni se! Potem vpraša učenca:

»Kaj bi storil ti, če bi imel takšno mizico?«

»Odpri bi javno menzo.«